

Priljudnost.

Priljudnost je ena naj lepših in potrebnejših lastnost, ki se je mora mladina navaditi. Nepriljudni človek zgubi ravno toliko prijatlov, s kolikimi ljudmi se peča, in za katerega ljudje ne marajo, ga tudi kaj ne čislajo, in mu radi ne pomagajo; zapuščen človek pa je nesrečen v človeški družbi. Nepriljudnost tudi zavira, da se omika ne širi med ljudstvom. Nepriljudni človek ne pride v boljše družbe, ampak le med ljudi svoje verste, tedaj se ne more olikati, ter je vedno bolj sirov in neobtesan, in postaja prava nadloga in celó šiba v človeški družbi. — Kje pa izvira nepriljudnost? Nepriljudnost izvira iz nehvaležnosti, in sicer že v naj nježnejših otroških letih. Otroci se radi nepriljudno vedejo pri starših, rodovincih, učениkih i. t. d. Učēnik mora tedaj na vse take otroške pregreške na tanko paziti, jih odvracati in zatirati, kolikor in kedar more. Če učēnik navadi otroke, da so med sabo in do svojih prednikov vedno priljudni, jim neizrečeno veliko dobrega stori. Tudi je znano, da v mladih letih vsake opominjevanja desetkrat več zdajo, kakor pozneje, kedar je človek že odrasčen in mu je sirovost že vkoreninjena. Ako tedaj učēnik pri nehvaležnih otrocih z besedo nič ne opravi, naj jih sili, da se vselej pri vsaki priliki hvaležno obnašajo. Zeló žalostno je, če učēnec, ki komaj stopi iz šole, pa že svojega učēnika ne pogleda več, kedar ga sreča. Tak otrok kaže zeló sirovo in hudobno serce, in obeta prav slabo prihodnost. Tako ostudno obnašanje gotovo hudo žali učēnika, pa mu tudi očita, da je morda učēnce premalo učil in napeljeval, da bi bili priljudni in hvaležni. — on —

Pedagogične pisma.

Danes, ljubi moj Barovič, se hočeva pomenkovati od tega, kako naj učēnik v šoli govori. Rekel boš, to je pač nepotrebno, da bi od tega kaj govorila: tič poje, kakor mu je Bog kljun vstvaril; človek pa govori, kakor mu je Bog jezik naredil, — sej je Bog sam Mojzesu rekel: „Kdo je naredil usta človeku? kdo stori mutastega in gluhega? Ali ne jaz?“ Ali, ljubi moj, le nekoliko počakaj, kaj ne veš, da še ptičke učē vižice peti, in Mojzes se je le izgovarjal, ker se je bal ošabnega Faraona. Od tega